

ga hlastno prebira. Že sedaj ti želim „dober tek“! Do tačas ti želim Mille saluti (tisoč pozdravov) dok se zopet ne pogovoriva.

Galipoznaš?

Od Male Nedelje. Pri nas imamo sedaj tudi novo vozno pošto. Pa kaj pomaga voz, ako ceste ni pravne za voziti. Zdaj se pa vprašanje stavi, kaj bi bolje bilo, cesto napraviti ali za vse slučaje pripraven voz omisliti, seveda takega, da ni treba ceste tam, kjer je ni. Vprašanje se da le tako ugodno rešiti, namreč, da je veliko bolje, ako dotični poštni voznik omisli dva poštna voza in sicer enega za zimo in enega za poletje. Prvi mora biti tako napravljen, da bodo, rečimo na gornji strani ladija, na spodnji pa sani. Doli v Kuršence bode zdrčal se sanmi, potem pa se bodo spodaj pri Rotari sani prevrgle in se lahko dalje lepo po vodi z ladijo pelje. Po Satarovski in Radislavski grabi in magari do Ljutomera mu vode ne bode zmanjkalo. Poštna tetica mu bodo že nauke dali, kako naj ladijo ravna, oni že znajo, ker so bili farovžka kuharica in te vse znajo! Za poletni čas pa bi voz moral biti tako konstruiran, da bi imela kar ladija kolesa in ko se poštar tako lepo do vode pripelje, pusti konja v Kuršincih in se z ladijo pelje po valoviti „Turji“. Ker ta svet menda ni napačen, je želeti, da se uvaža in izpelje, sicer še obstoji nevarnost, da se toliko željene vozne pošte iznebimo in bi jo morali v „Turji“ iskati. Ložje, da en sam opisane vozove napraviti da, kakor da bi cela občina cesto popravila. Poprej bodejo namreč minili gotovo dve leti, kakor se bodejo občinski očetje zjedini, kako bi se stvar dala konečno izpeljati. „Štajercijanci“ srčno želimo, da bi vozna pošta uspevala, sicer nam poštni pot spet ljubega „Štajerca“ v Ljutomeru pusti na veliko veselje vseh „Fihposovcev“, nam pa v veliko žalost!

Od Male Nedelje. Kadar se mački na rep stopi, zamijavka. Sedaj, ko vidiš, ti dragi dopisnik „Fihposa“ in „Gospodarja“, da si premagan, si vrgel takoj puško v koruzo in bi mi rad dal bratovsko roko. Poprej pa, kakor se kaj tacega zgodi, ti moram pač, kakor ti praviš, naše žalostne razmere, katere vladajo v naši fari, pojasniti. Tedaj vleči na uha! Ako sploh pri naši stranki ni videti napredka pri kmetijstvu, potem ga sploh nikjer ni pri nas. Samo to ti povem, da ti tega ne razumeš, kaj je napredek pri kmetijstvu, ker se pač nisi nič tacega učil; to dobro veš, da bik ne zna na citre igrati in zajec ne na boben. Kar zadeva kmetijsko zadrugo, si se pač pošteno vrezal, ker načelnik in tajnik sta pristna klerikalca, drugi udje pa ne pridejo v poštev, ker jih drugo ne briga, kakor da bi imeli hitro od zadruge koristi in to tudi jaz pritrdim, da zadruga ni v pravih rokah, kar se lahko že na tem spozna, da se je takoj, ko je bila utemeljena, tam prekoristen „šnops“ prodajal. Sicer ni nikdo trdil, da ima skoraj vsaka hiša „Štajerca“ naročenega, ali vendar nobeden časnik ni tako razširjen pri nas, kakor je ravno „Štajerc“. Bog daj, da bi ga v vsaki hiši brali, če je plačan ali ne, vas „Fihposovce“ nič ne briga, vi ga gotovo ne bode plačali,

ker vas je dovolj, ki „Fihposa“ in „Gospodarja“ tudi niste plačali. Pa teh vam itak ni treba plačati, ker ga plačujejo „gospodje“ v farovžu. Ti pa že vejo zakaj vam ga naročujejo, zakaj vam ga plačujejo. Da se svet podrl, ako bi imel slovenski sin boljše službo tega nikakor ne mislim, pač pa si to mislim, da ni vsak tak mlečezobni fant svojo učenost rabi za svoj poklic in naj politiko in druge reči na stran pusti, ker le tako bode občno spoštovan, ako živel za svoj poklic. Tega naj nikakor ne misli, če ve, zna, kakor mi drugi. Zaradi bolezni „Štajerca“ na sušici si pa ti slabo podučen. Kar pa ti blo nekaj od glasnega zasmrcanja, ni tako nevarno, ko bodeta „Fihpos“ in njegov slavni oče „Gospodar“ tiho zasmrcala, tisto bode hudo za kaplančke, nas kmete pa bo nepopisljiva sreča in veliko veselje.

Razne stvari.

Naprednjaki so zmagali. Pri občinskih volitvah katere so se pred par dnevi vršile v Brezju, so zmagali zopet naprednjaki, tako, da je sedaj celi odbor v naših prednih rokah. Živelci volilci!

Konzumno društvo v Leskovcu. V konzumnem društvu v Leskovcu v Halozah s m r d i in sicer grozno Kmetje, pazite, da se vam ne bode tako godilo, kakor kmetom v Vitanju. Društvo je ustanovil gospod kaplan Rošker, nadzoruje ga človek, ki ne ve, kaj je trgovina. Načelnik, ako si pameten, razpusti društvo o pravi času, drugače bodejo haloški trpini še imeli več plačila kakor do sedaj.

Knezoškof dr. Šušter v Gradcu in papež Leo XIII. Graški knezoškof dr. Šušter izdal je pred kratkim pastirski list, v katerem svojim vernim ovcam polaga na vest, da ne smejo nobenega protestanta, bodisi pozdraviti na cesti, še manj pa v njegov dom stopiti kakor tudi sploh ž njim niti občevati. Nadškofovo geslo v tem listu je, protestante ugonobiti. Tako preganjanje protestantov dogajalo se je v starih časih in nadškof Šušter tiste čase zopet hoče na dan spraviti ker je pustil imenovani pastirski list na vseh cerkvenih vratih nabiti. — Pa oglejmo si najvišjega cerkvenega vladarja, papeža Leona XIII. Pred kratkem je bil nemški cesar Viljem II., oče protestantovske vere na obisku v Rimu. Papež Leo XIII. kot prvi rimski katoliški duševni pastir, sprejel je protestantovskega cesarja v Vatikanu, podal mu je roko ter ž njim občeval. Toraj nadškof preganja protestante, papež pa jih sprejema v svojem domu. Stem je nadškof dr. Šušter zoper višjega gospodarja deloval, saj škof ni more tega raztrgati, kar papež zaveže. (Opomba uredništva: Mi priobčimo to, ne da bi podpirali protestante ampak, da si vsak lahko predstavi, kako delujejo duhovniki vsak na svojo stran in po svoji volji.)

Vstaja na Hrvaškem traja še vedno dalje. O binkoštnih praznikih dogodili so se boji med ljudstvom in policijo. Pri železniškem prometu v Zagrebu pobila je množica 238 šib. Pred vseučiliščem bil pravilen boj. Policija je morala streljati, a nazadnje se vendar umakniti. Najhujši boj je bil na Jelacu

dem trgu. Vse vojaštvo v Zagrebu moralo je stopiti v orožje. — Večja truma kmetov je v Samoboru naskočila grad grofa Erdödyja in vse pohištvo pokukala. Množica je grozno delovala, tako, da so jo morali vojaki in orožniki razgnati. — Ljudski izgredi dosegli so vrhunec, tako, da je bilo treba tudi v Ormož, sploh na štajersko-hrvaško mejo pozvati vojake. Kaj se bode iz tega vsega izklilo, se sedaj še ne da popisati.

Protiaavstrijske izjave v Trstu. Med neko gledališko predstavo v Trstu metali so iz galerije med občinstvo bele, rudeče in zelene papirčke z napisom „Živijo Italija“. Nekateri izmed občinstva metali so črno-rumene papirčke z napisom „Živijo Radčki, dol z Lahi.“ Vsled tega nastali so v gledališču turni hrumi.

Žalostni članek avstrijske kmečke zgodovine. Znani deželni odbornik L. Steiner govoril je o kmečkem stanu sledeče: „Od leta 1868 do 1902 nastel je hipotekarni dolg avstrijskega kmetijstva od 3000 na 4600 milijonov kron, toraj za 54 procentov. Trednost vseh kmetijstev na Avstrijskem znaša 14 milijonov kron. Za obrestovanje svojega dolga potrebuje kmečki stan 255.2 milijonov, h katerim še pripadajo državni in deželni visoki davki, tako, da je dohodek kmetijstva čez 70 procentov obdolžen. V 23 letih bilo je na Avstrijskem siloma (eksekutivno) prodanih 220.328 kmečkih posestev. Med 171.989 ljudi, kateri so se v letu 1902 izselili, bilo je 90 procentov kmetov.

Žrtva posojilnice sv. Vencelna. Neki sodružnik posojilnice sv. Vencelna v Pragi, kateri je vdeležen za 400 deleži, zgubil je pri tej posojilnici vsled njegovega propada 160.000 kron in mora poleg tega še 20.000 kron za jamstvo plačati. Vsled tega je revež umorel. Kmetje, zakaj ste poslušali te klerikalne lajske?

Resnične duhovniške besede. Neki župnik pisal je v nekem listu med drugim sledeče besede: „Cerkveni zahteva od svojih služabnikov mnogo težkih protinaravnih, od Kristusa nezapovedanih žrtev; nižji služabniki cerkve so sužno najponižnejši in najubogovnejši sluge svojih visokih gospodov, nobeden stan ni tako izročen volji in moči svojih višjih, kakor cerkveni duhovski nižji stan. Vzgledev zato je dosti. Cerkev Božjega Sina, katera ni od tega sveta, je žalostna iz svoje idejalne visočine se pogreznila ter postala burno politično bojišče, iz delavcev v Gospodovem vinogradu postali so politični pretepalci, iz duhovnikov evangelija postali so politični agitatorji in hujskači, kateri vse razdvajajo in zmešajo, cerkev, katera služi le čeznaravnim namenom, postala je tu tam pod religioznim napisom hujskajoča in politična trgovina. Zato se jih tudi tako mnogo odvraca od cerkve, če tudi ravno ne zunanje, pa vendar notranje.“

Srce zašil je italijanski zdravnik Isnardi nekemu bolniku, ki je bil z nožem zaboden. Odstranil je četrto peto rebro, da je lahko prišel do srca. Ker je srce močno krvavelo, bilo je težko najti rano. Še-le

ko je s kazalcem otipal vso sprednjo stran srca, posrečilo se mu je, dobiti rano, katero je nato rahlo zašil s kovinsko nitjo, nakar je srce nehalo krvaveti. Rana je bila 1½ cm. dolga. Čez par mesecev je šel zidar že na delo.

Psa rešitelja. V Nekem mestu na Nemškem hotel se je neki gospod prepeljati čez vodo. Na sredi reke se je čoln prevrnil. Dva lovska psa, katera sta bila v bližini, sta skočila za njim v vodo in ga vun potegnili, na kar je prišel v kratkem zopet k zvesti. Tako sta bila dva pridna psa človeška rešitelja.

Očeta umorili so v neki vasi na Češkem 27-letni sin in 17-letna hčerka v družbi z materjo, ker jim oče ni hotel polovico svojega posestva prepustiti.

Cerkvene orglje iz papirja je napravil neki Amerikanec in sicer so piščalke namesto iz kovine, iz trdega papirja, drugače se nič ne razločijo od drugih. Njeni glasovi so močni ter mili in so baje boljše, kakor obstoječe.

Zaradi sanj znorela je pred kratkim neka žena v Berolinu na Nemškem. Sanjalo se ji je, da so jo obglavili in to ji je tako živce pretresilo, da je znorela, ter hotela skozi okno skočiti, kar so ji pa sodrobniki preprečili.

Zgorelo mesto brez prebivalcev. Amerika ima razne nenavadne stvari, tako tudi mesto brez prebivalcev. V državi Montana so svoječasnno našli bogate žile srebra. Takoj je nastalo mesto Montana City, kjer je živelo nad 5000 le delavcev. Ko je srebro pošlo, zapustili so delavci mesto, ki se je takrat popolnoma pozabilo. V mestu je bilo tudi nekaj državnih poslopij, tri cerkve, več bank in hotelov. Vse zgradbe pa so bile lesene. Le redkokedaj je pozneje kdo zašel v zapuščeno mesto, a tudi takoj zbežal, kajti po ulicah so se sprehajale zverine, po praznih sobah pa gnezdile roparske ptice. Nedavno pa je to čudno mesto do tal pogorelo. V kaki samoti da je bilo mesto, pove pač dejstvo, da so ljudje zvedeli šele več dni po požaru, da mesta ni več.

V Ameriko je odpotovalo to leto nenavadno veliko število Evropejcev. V preteklem mesecu se je odpeljalo čez 93.000 izseljencev v Ameriko. Štirje parniki, ki so dospeli te dni v Nevjork, pa so dovedli nad 6000 izseljencev, ki so večinoma Slovani, Italijani, Grki in Sirci. Od 700.000 ljudi, ki so se zadnje leto priselili, je bilo 420.000 neizurjenih delavcev in 150.000 žensk in otrok. Takih, ki ne znajo brati niti pisati, je bilo veliko število.

Župnik pobegnil s kuharico. Župnik iz Handlove na Ogrskem je s svojo oskrbiteljico pobegnil v Ameriko. Lagal je, da je bolan ter dobil 6-tedenski dopust. Sposodil si je iz cerkvene blagajne 8000 kron in pobegnil. Poleg tega zapustil je tudi še veliko svoto dolgov. Te dni je pisal iz Newjorka, da se ne bode več vrnil.

Zaradi zločinstva nečistosti obsodili so na Bajerskem rimsko-katoliškega beneficijanta in šolskega nadzornika patra Šraufstätter-ja na 2-letno ječo, ker je s šolskimi otroci napravil več zločinov.

Strela ga je udarila. Na Portugalskem so veli-

kanske nevihte. V neko cerkev v Lisabonu, ker je bilo polno ljudi, je treščilo ter pri tem ubilo mežnarja.

Velikanski vihar v Georgiji v Ameriki je raztrgal več hiš in jih odnesel. Kakor se poroča, je pri tem bilo 200 ljudi ubitih.

Eden, ki je veliko pretrpel, je neki kmet na Tirolskem. V mladih letih, pripoveduje on, padel je nekoč iz visočine na trda tla, a ni se mu dosti zgodilo, samo jeclati je začel od takrat. — Drugič padel je s strehe neke hiše, tudi tam se mu ni dosti zgodilo, samo 6—8 ur je brez zavesti ležal na kamenju. Pa kaj, to je lahko pretrpel. To še ni bilo najhujše „v mladih letih“. Otrok, katerega je pestoval, ga je zbodel v oko ter mu je steklo. Ko je v gozdu drva podiral, ga je podžagano drevo v padcu malo udarilo, ter ga skoraj čez neko skalovje vrglo, ako ga ne bi bil njegov sin rešil. Obe noge mu je zlomilo. Ležal je v smrtni nevarnosti, pa je zopet okreval. Pred kratkem — sedaj je 63 let star — peljal je seno domov. Pecej daleč od doma se je konj splašil ter mu stopil na nogo. Pri tem je padel ter je šel voz čez njega. A on se je pobral ter še eno uro daleč šel poleg voza v prvo vas, kjer je moral vleči. Toda drugi dan se je zopet naprej peljal domu. Tudi to — tako pravi — je bila malenkost. Več reber je zlomljenih, notranjih poškodb nima.

Veliki potres. Kakor se poroča iz Konstantinopola, je bil v Neglici (Turško) grozen potres, kateri je več občin v okraju popolnoma porušil. Pri tem je prišlo 2000 oseb ob življenje.

500 let zakopano, a sveže truplo. Iz Ženeve: V podzemskih prostorih cerkve S. Pietro di Banchi, se je našlo žensko truplo, ki je bilo zakopano okrog leta 1400. Truplo je bilo v svojem petstoletnem grobu še celo popolnoma nedotaknjeno. Oni, ki so truplo videli, pravijo, da se je čuditi onemu truplu, kajti meso tega trupla, da je še popolnoma sveže (frišno). To truplo, da je ženske iz rodbine markizov Centurioni dr Marinis, kajti tako se glasi nagrobni napis.

Hudiča izganjal z zgodbami sv. pisma. Neki zamorec v Indiji bil je delj časa bolan in ni imel do svojega evropskega zdravnika nič zaupanja. Zato je poklical zamorskega zdravnika, kateri mu je rekel, da je bolnik od hudiča obseden in da ga mora izgnati. Vzel je knjige sv. pisma ter ž njimi tako dolgo po bolnikovi glavi tolkel, da je opešal. Ko ni več mogel, morala je bolnikova žena tolčiti po glavi njegovega moža, dokler se ni zdravnik okrepljal in zopet prevzel delo. Konec tega izganjanja je bil, da je bolnika ubil in da so tega pametnega zdravnika zaprli.

Zopet uživel mrlič. Sodniki v državi Alabama so v veliki zadregi. Pred nekaj tedni so tam zamorca zaradi umora obesili. Sodnijski zdravnik je konstatiral smrt zamorca. Ko so ga pa hoteli zakopati, začel se je gibati ter je zopet popolnoma ozdravel. Zdravniki sedaj ne vejo, kaj bi napravili. Uradni zapisnik pravi, da so morilca obesili, a on živi. Sedaj prevdarjajo, ali imajo pravico neubogljivega mrliča še enkrat obesiti.

Zakaj je Mohamed svojim vernikom prepovedal piti vino. Kakor je znano, še danes pravi verni Mohamedanci (Turki) ne pijejo vina. Zakaj je to Mohamed prepovedal, pripoveduje nekdo tako-le: Mohamed bil je pri nekem prijatelju na ženitovanju. Tu je opazil, da se navzoči poljubujejo ter da so prav z dane volje. Na Mohamedovo vprašanje, kako da se tako veseli, mu njegov prijatelj odgovori, da to na pravi vino. Mohamed je vino blagoslovil ter odišal. Drugi dan prišel je nazaj ter videl, da je v sobi kjer je bilo ženitovanje, polno krvi na tleh ter mnogoreči razbitih, vse je kazalo ostanke hudega bitja. Ko so mu povedali, da so bili gostje od vina pijani, ter se v pijanosti začeli biti, je Mohamed vino preklel ter prepovedal svojim vernikom, ga piti.

Starček v ženski obleki. V Freienwaldu živi starček, ki nosi skoraj vse svoje življenje žensko obleko. Ze kot mladenič se je nekoč težko poškodoval na desni nogi, tako, da so mu jo morali odrezati. Ko je ozdravel, se je sramoval z leseno nogo med ljudmi, zato se je oblekel v žensko obleko, katera je njegovo leseno nogo bolj zakrila. Starček že nosi 7 let žensko obleko.

Denar v nogi. Leta 1810. je bil neki gozdničuvaj v Ardenih zadet od krogel. Kroglo so mu iz vlekli, a vkljub temu se je rana vedno gnajila ter je sedaj po 33 letih mož v nevarnosti za življenje. Dr. Coulon je možu v svojem zavodu nogo preiskal ter izvlekel iz nje bakren novc za 10 centimov. Krogla je gotovo zadela v možjevo denarnico ter mu zanesla premoženje v nogo.

95letni trgovec živi v Londonu, kateri vključno visoki starosti opravlja svoje posle z mladeniško vnemo. V mladosti je študiral kemijo v Monakovem in v Parizu, potem se je pa začel pečati z izdelovanjem pepsina in je s tem postavil temelj svoji trgovini. Vsak dan vstane že ob 4. uri zjutraj in se gre sprehajati; še pri tako slabem vremenu gre iz svojega stanovanja v trgovino. K počitku gre že ob 1/2 9. uri. Red, ki se ga je vse svoje življenje držal, ohranil ga je v visoki starosti mladeniško-svežega.

Kaj čitajo vladarji? Avstrijski cesar je upeljal pred 30 leti metodo, po kateri čitajo dandanes skoraj po celi Evropi vladarji časopise. Posebni biro izdaja za cesarja privatni časopis. V ta namen se izrežejo oziroma prevedejo na nemško iz vseh glavnih listov članki in dopisi, ki se tičejo vladarstva. Ti izreki se prilepijo v posebno mapo ter se predložijo cesarju k zajutрку na mizo. Strogo je zapovedal, da se ne sme ničesar izpustiti, kar ga osebno tiče, najsi budi tudi neprijetno. Na isti način čita časopise tudi nemški cesar. Tudi ruski car je v začetku tako delal. Ko pa se mu je sčasoma zdelo čudno, da čita le hvalo in slavo na vladarja in vlado, naročil si je tajno vsakovrstne časopise, celo anarhistične, in posledica tega je bila, da je pred meseci poklical k sebi 200 najučenejših mož Rusije ter se ž njimi posvetoval, kaj bi se storilo v socialno zboljšanje države. Literarno najbolj izobraženi vladar je kralj Viktor Emanuel III. Čita italijanske, angleške, francoske in

ruske liste vsak dan po 3 ure. Tudi švedski kralj Oskar bere skoraj vse liste svoje države, tuje pa le v izrekih. Tudi sam je sotrudnik treh glavnih listov. Danski kralj Kristijan bere vsak teden drug časopis. Belgijski kralj bere izrezke, a se pri tem najbolj zanima za borzo in denarni trg. Angleški kralj čita le en list, dočim njegova mati, kraljica Viktorija sploh ni ničesar sama čitala, temuč si le dala včasih kaj čitati.

Našim naročnikom. Hvala vsem tistim, ki so nam poslali denar! Nekteri še so sicer izostali, a vendar mislimo, da bodejo tudi ti v kratkem spolnili svojo dolžnost, ker bi mi drugače zares bili primorani, njim pošiljatev lista vstaviti.

Novo sredstvo proti trsnim škodljivcem. Na splošni razstavi za zboljšanje ljudskega stana v Baden pri Dunaju, je bilo sredstvo za brizganje, (špricanje) proti trsnim škodljivcem, katero je znašel g. Michael Altziebler v Celju, odlikovano. Gospod Altziebler je dobil od znanih strokovnjakov diplom za srebrno kolajno in medajlo radi te iznajdbe. Mi opozarjamo na dotično oznanilo g. Altzieblerja v danajšnjem listu.

Živinorejce opozarjamo na oznanilo v danajšnjem listu, tičoč se živinskega prašeka.

Gospodarske stvari.

Mlekarstvo in sirarstvo. Stara in vedno nova pravila za gospodinje, katere hočejo z mlekarstvom in sirarstvom kaj doseči, so ta-le: 1. Preskušaj molzne krave vsak teden po enkrat na njih mlečnost in vsaj enkrat na mesec določi množino tolsče v mleku. Vse krave, ki slabo molzejo, odstrani in redi le krave izborne mlekarice. 2. Krmi obilno in rabi le zdrava, za izdelovanje dobrega masla primerna krmila. 3. Skrbi zgodaj spomladi in v jeseni dolgo za zeleno krmilo. Ako krmiš z zeljnatim perjem in repo, dodajaj malo prešanja, otrobov ali turšice. 4. Sena ali slame ne pokladaj nikoli med molžnjo ali kratko preje, ampak vedno šele po molži. 5. Skrbi za zdravo molžo, ki ne sme biti trhla. 6. V govejem hlevu bodi vedno čist in brez prahu. 7. Vime krav in vsa mlekarška posoda mora biti tako lepo čista, da se ne da nikomur gnjusilo napiti se mleka takoj iz golide (lahtarja) ali dotakniti so kravjih sescev z usti. 8. Čisto tako navajaj posle, da bo pri molži snažna, čista čiste roke, čisto obleko itd. 9. Namolženo mleko nesi urno iz hleva, če ne ga pa vsaj v hladnem prostoru urno ohladi. 10. Uravnaj poizvajanje mleka, masla in tolstega sira tako, (s pomočjo primernega prejevanja krav), da dobiš največ masla v oktobru, novembru, decembru neposredno pred božičnimi prazniki, najmanj pa od maja do julija.

Uničevanje škodljivega mrčesa in hroščev. Jako škodljiv za kmeta je podjed. On uniči vsako leto mnogo setve in na nekaterih krajih napravi velike puščobe. Njegov največji sovražnik je krt, kateri ni samo od mrčesa. Ne ubijajte krtov, ampak puščobe jih v miru, kajti oni so največji prijatelji kmeta.

Zoper mravlje v stanovanjih je dobro sredstvo, ako se jim nastavi s sladkorjem pomešani boraks, ali pa zmes boraksa, skroba in kakao; ako to žrejo, morajo poginiti.

Škodljivi vpliv porjavelih posod na mleko in presno maslo. Da porjavele posode okus mleka kvarijo in presno maslo delajo oljno ali lojno, je bilo dokazano že večkrat na nedvomen način. Pred leti je tudi l. h. Seidl na mlekarškem preskušališču v Kielu dokazal, da je mlečnokislo železo, ki se tvori, če mleko stoji v takih posodah, največ krivo slabšega okusa. V največjem času je mlekarški konzulent B. Bögild, kakor poroča „Illustr. landw. Zeitung“, ponovil te poskuse. Mleko, ki se je hranilo v močno porjavelih posodah, je bilo zoprnega lojnega okusa in je kazalo določno reakcijo po železu. Pri kemijski preiskavi se je po dvodnevem stanju v posodi našlo 10 miligramov železa v litru mleka, čez 5 dni 140 miligramov. Da se dozve, ali se bo v porjaveli posodi pokvarilo tudi mleko čisto drugega izvira in da se dožene, ali bakterije pri tem kaj vplivajo, je bila posoda poslana v drugo mlekarjo z naročilom, naj se dobro posnaži, pa ne izpari, potem pa naj se v nji laboratoriju dpošlje 8 kilogramov večernega in ravno toliko zjutranjega mleka. Doposlano mleko je imelo železa v sebi 7 miligramov na 1 liter in je bilo zopernega okusa. Poskus se je nato ponovil in v mlekarji se je zaprosilo, naj pošlje obenem v svoji novi posodi enako množino večernega in zjutranjega mleka. Mleko v svetli posodi mlekarne ni kazalo nikake reakcije po železu, bilo je sladko in okusno ter slastna pijača. Da se dokaže, ali preide lojni okus tudi na presno maslo, se je pustilo, da je mleko v obeh posodah v laboratoriju stalo, da se je napravila na njem smetana, drugo jutro se je smetana posnela in iz vsake posode posebej se je z metenjem v dveh steklenicah naredilo presno maslo. Razlika v okusu je bila velika, zunajnost in gostota pa enaka. Maslo iz svetle posode je bilo svežega in prijetnega okusa, dočim je imelo maslo iz rjaste posode duh in okus po loju. Slično izkušnjo so napravili nedavno na Dunaju v neki mlekarji. Mleko z neke graščine je imelo okus po loju. Ko so na graščini to zvedeli, so poizvedovali po vzroku in so ravnali s vso previdnostjo, ne da bi bili prišli napaki na sled. Mlekarja je dala vse ogledati in našli so v hlevu vzorno snago in skrbno hlajenje. Na to je poslala mlekarja nove posode za pošiljanje mleka, in glej — napaka je izginila.

Loterijske številke.

Trst, dne 30. maja: 65, 64, 49, 8, 42.
Gradec, dne 6. junija: 55, 40, 57, 88, 48.

